

□ Függvények

- *Függvények deklarációja és prototípusa*
- *A függvénydefiníció*
- *Hivatkozás függvényre*
- *Mintaprogram függvénydefiniálással*
- *Címszerinti argumentumátadás*
- *Vektorok átadása függvénynek*

□ Függvények deklarációja és prototípusa

A C nyelvben a függvény központi fogalom. Egy függvénynek a **main()**-nek minden programban egyszer és csak egyszer szerepelnie kell. Egy függvény egy általában többször kiszámítandó értéket határoz meg, vagy logikailag egységet képező feladatot végez el. A fejlesztőrendszer részét képező könyvtári függvényeket, vagy az általunk készítetteket egyaránt használhatjuk. A függvényeket felhasználás (hivatkozás) előtt **deklarálni** kell, és saját függvényeinket egy helyen a programban teljesen meg kell adni, azaz **definiálni** szükséges. A **prototípus** a deklarációtól abban több, hogy megadja a függvény paramétereit is:

<típus> függvénynév (<paraméterek>) ;

Pl.: **int** *minimum*(**int** a, **int** b) ;

A <típus> határozza meg a függvény által visszaadott érték típusát (pl. **int**, **float**).

Ez összetett, **struct** és **union** típus is lehet, valamint **void**, amely értéket vissza nem adó függvényt (eljárást) eredményez. A függvény visszatérési értékét a függvény definíciós blokkjában elhelyezett **return** utasítás után álló kifejezés értéke adja. A **return void** függvényeknél elmaradhat.

A <paraméterek> megadásánál ügyelni kell arra, hogy minden paraméter előtt meg kell adni a típusát, amely az eddig tanultak bármelyike lehet. A prototípust a végén álló **;** különbözteti meg a függvénydefiníció fejlécétől. A prototípusok a program, vagy a blokkok deklarációs részében helyezhetők el.

- **A függvénydefiníció a prototípusra emlékeztető fejlécből és egy blokkból áll:**

```
<típus> függvéynév (<paraméterek>)  
{  
  <deklarációk> // lokálisak, blokkon belül érvényesek  
  <utasítások> // köztük lehet a return utasítás  
}
```


A paraméterek csak érték szerinti átadásúak.
A cím szerinti átadást mutatóval kell megvalósítani.
A függvénydefiníciók általában a program végén helyezkednek el, a prototípusok és a hivatkozások után. **Amennyiben a definíció megelőzi a hivatkozásokat, akkor a prototípus elmaradhat.** Függvénydefiníció nem adható meg más függvény blokkjában, csak deklaráció. A függvénydefiníciók egymás mellé rendeztek, a `main()` függvénnyel azonos szinten, moduláris módon.

Példa egy függvénydefiniálásra:

```
int minimum( int a, int b)
{
    return (a < b) ? a : b;
}
```

□ **Hivatkozás függvényre (függvények használata)**

A C nyelv nem void függvényei pontosvessző nélkül függvénykifejezésként kifejezésben alkalmazhatók, de sok esetben pontosvesszővel lezárva utasításként kerülnek felhasználásra.

A függvényhívás formája:

függvénycímkefejezés (<argumentumok>)

A függvénycímkefejezés lehet a konstans mutatóként viselkedő függvénynév, vagy más, a függvény címét szolgáltató kifejezés. Az **<argumentumok>** vesszővel elválasztott kifejezések, melyek számban és (esetleges automatikus konvertálás után) típusban egyeznek a prototípus, vagy a definíció paramétereivel. Amennyiben a paraméterlista helyén a **void** (=üres) szó szerepelt, nem adható meg argumentum. Az érték szerinti átadás miatt a függvény nem tud visszaadni megváltoztatott értéket az argumentumváltozóknak.

Példa függvényhivatkozásra:

```
printf("k és m közül a kisebb értéke= %d", minimum( k , m ) );
```

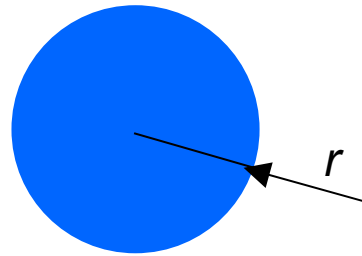
□ **Mintaprogram függvénydefiniálással:** hatványozás


```
#include <stdio.h>
#include <math.h>          // pow( ), exp( ), log( ) miatt
double hatvany(double x, double y); // prototípus
void main()
{
    double alap, kitevo;
    printf("Hatványalap = "); scanf( "%lf", &alap );
    printf("Hatványkitevő = "); scanf( "%lf", &kitevo );
    printf("\nEredmény= %lf", hatvany(alap,kitevo) );
    printf("\nPow-rez= %lf\n", pow(alap,kitevo) );
    getch();
}
double hatvany(double x, double y) // definíció
{
    return exp(y*log(x));
}
```

□ Címszerinti argumentumátadás

Írjunk függvényt a kör területének és kerületének számítására a sugár ismeretében.

A terület és kerület argumentumváltozók másolata jön létre a függvénybe való belépéskor, melyek megváltozott értéküket a függvényből való kilépéskor elveszítik, változatlanul hagyva eközben a terület és kerület változókat. Megoldás: a változók címét adjuk át a függvénynek, melyet, mint mutatóértéket használva módosítja a mutatott terület és kerület változókat.

□ Címszerinti argumentumátadás ..


```
#include <stdio.h>
void kor ( float r, float* ter ,float* ker ); // prototípus
main()
{
    float sugar, t, k;
    printf( "Sugar =" );
    scanf( "%f", &sugar );
    kor(sugar, &t, &k); // hivatkozás
    printf("Terulet= %10.2f, kerulet= %10.2f ", t, k);
}
void kor( float r, float* ter ,float* ker ) // definíció
{
    float Pi = 3.1415; ➡
    *ter = r * r * Pi;
    *ker = 2 * r * Pi;
}
```


□ **Vektorok átadása függvénynek**

A vektorelem típusának megfelelő típusú mutató értékét kell átadni, mely a vektor első elemére mutat, majd pointeraritmetikával lépegetni a vektor elemein. Hogy ki ne lépjünk a vektorból, át kell adni a függvénynek a vektor elemeinek a számát is, vagy észlelni kell az elem értékéből, hogy az az utolsó, mint ahogy mutatja ezt a szövegtárolásra használt karaktervektorok '\0' értékű utolsó eleme.

Pl.:

```
float vektor[ 7 ] , atlag;  
int elemszam = 7;  
float szum( float * vekt, int db) // vagy float vekt[ ]  
{  
    float sv = 0;  
    int i = 0;  
    for ( ; i < db; i++)  
        sv += *(vekt + i); // vagy vekt[ i ];  
    return sv;  
}  
atlag = szum(vektor, elemszam) / elemszam; // Hivatkozás:
```